

【Undervisningsministeren.】

i den Anledning ført Forhandlinger med Biblioteksraadet om Ændringer i Loven, men der har været Enighed om, at den Ordning, vi har, i det store og hele har virket tilfredsstillende, og de Ændringer, der her foreslaas, er derfor kun af mindre væsentlig Karakter.

Efter den gældende Lov kan der foruden til kommunale og selvejende Biblioteker ydes Tilskud til Biblioteker, der ejes af Foreninger, som er dannet med Biblioteksdrift som Hovedformaal. Det foreslaas nu, at Biblioteker for at faa Statstilskud normalt maa være kommunale eller selvejende, men man afskærer alligevel ikke Muligheden for i særlige Tilfælde ogsaa at støtte andre. Der foreslaas ligeledes en Bestemmelse om, at man med Hensyn til Ansættelse og Lønninger for Personalet ved kommunale Biblioteker tager et rimeligt Hensyn til de Kommuner, der har en særlig Vedtægt, hvori man har fastsat Bestemmelser vedrørende Ansættelser og Lønninger. Man har ogsaa ment at burde søge at komme tilbage til den Bestemmelse, der fandtes før Loven af 1931, om Godkendelse af Bibliotekarens Person ved større Biblioteker. Denne Mand staar jo med Ansvar for Bibliotekets Ledelse; det er betydelige Beløb, Staten yder til dette Formaal, og det maa derfor anses for rimeligt, at man har Sikkerhed for, at det bliver virkelig kyndige Folk, der faar med Ledelsen at gøre.

En anden Ændring gaar ud paa, at Betingelsen for at faa Statstilskud til et Bibliotek vil være, at det stedlige Tilskud udgør mindst 100 Kr. Efter den gældende Lov er Mindstebeløbet 75 Kr., men der er af de 748 Landsbybiblioteker, det her drejer sig om, kun 48, der har under 100 Kr. som stedligt Tilskud, og af disse 48 har endda 16 90 Kr. eller derover. Jeg vil tro, at Kravet om Forhøjelsen af det stedlige Tilskud til 100 i Stedet for 75 Kr. ikke vil volde nogen som helst Vanskelighed ude omkring; det maa anses for rimeligt, at man paa Stedet er saa interesseret i en Ordning, at man vil være i Stand til at skaffe et Beløb paa 100 Kr. Hvad Børnebiblioteker angaar, kan denne Regel om et Mindstebeløb paa 100 Kr. fraviges, idet der der kun skal sikres et stedligt Tilskud paa 30 Kr. Nu kan der være og er delte Meninger om Ønskeligheden af at opretholde de mange Smaa-biblioteker af den Art ude omkring, og det er givet, at jo større Biblioteket kan blive, des bedre Mulighed har man ogsaa for, at det kan have virkelig Betydning. Men man

kan jo heller ikke se helt bort fra, at lange Afstande og mange andre Ting kan gøre det ønskeligt, at der ved Skolerne — hvor saa mange har Adgang til at komme, og hvor da navnlig Børnene har let Adgang til at faa fat i Bøgerne — gives Mulighed for inden for disse meget beskedne Rammer at faa en Samling Bøger, som Børnene kan begynde med at læse, allerede mens de endnu gaar i Skole, og derved faa Interesse for senere at fortsætte ad denne Vej.

Det har været drøftet, om man skulde søge at finde en anden Form for Statstilskuddet til Bibliotekerne, ikke i og for sig gaa til en Forøgelse af Tilskuddet, men at man i væsentlig Grad inden for den Ramme, der i Øjeblikket findes, skulde søge en anden Fordeling, hvor man kunde tage et større Hensyn til de forholdsvis smaa Biblioteker. Man søger gennem Bestemmelsen i § 6 at naa til en Ordning, som uden væsentlig forøget Udgift for Staten kan give Mulighed for bedre Fordeling af de Penge, der er til Raadighed, end Tilfældet er efter den gældende Lov.

Den Interesse, der findes i Befolkningen for gennem Bøger at skaffe sig mere Indsigt og Viden, mener jeg man bør søge at imødekomme i saa høj Grad, som det er muligt og foreneligt med Statens Økonomi, og jeg mener derfor, det er et nyttigt og godt Formaal at støtte Bibliotekerne Landet over og skaffe saa let Adgang som muligt for Befolkningen til igennem Bibliotekerne at komme i Forbindelse med de Ting, der er oppe i Tiden, som kan have Betydning baade fagligt og kulturelt. Derfor anser jeg det for meget ønskeligt, at Biblioteksordningen kan fortsættes Landet over i det store og hele, som den er nu. De foreslaaede Ændringer er, som jeg allerede har nævnt, ikke af gennemgribende Betydning, Forslaget er kun et Forsøg paa paa visse Omraader at gøre Ordningen bedre end den nuværende, og jeg kan anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Jeg skal endvidere forelægge for det høje Ting *Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 268 af 12. Juni 1922 om Lønningsbestemmelser m. m. for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen paa Færøerne, saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 153 af 28. April 1931.* Efter at man i Lagtinget i Samlingen 1935 har beskæftiget sig med en Del Skolespørgsmaal, i særlig Grad med Vandrelærernes Stilling, har jeg ment, det var rimeligt, om vi her i Rigsdagen gennemførte en Ordning, der i det store og hele kunde imødekomme de Ønsker, som var